گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۳۶۶۰۰
چهارشنبه ۴ آذر ۱۴۰۵ ۲۰:۲۷

محمدرضا ولدی، مشاور مدیریت تأمین منابع مالی و اعتباری تاوا

مدیریت هوشمند دارایی‌ها و اعتبار؛ نوآوری در تأمین مالی برای توسعه پروژه‌های اقتصادی

توسعه اقتصادی و صنعتی، تنها به سرمایه نقدی و منابع مالی محدود نمی‌شود؛ بلکه بهره‌گیری هوشمندانه از دارایی‌ها، اعتبار اقتصادی، ابزارهای نوین تأمین مالی و تجربه‌های موفق بین‌المللی می‌تواند ظرفیت‌های تازه‌ای برای رشد کسب‌وکارها و اجرای پروژه‌های بزرگ ایجاد کند. محمدرضا ولدی، مشاور مدیریت تأمین منابع مالی و اعتباری تاوا، با تأکید بر ضرورت نهادینه‌سازی خرد مالی و مدیریت جامع دارایی‌ها، معتقد است بسیاری از ظرفیت‌های اقتصادی کشور همچنان به دلیل استفاده‌نکردن از ابزارهای اعتباری و سازوکارهای نوین تأمین مالی، بالفعل نشده‌اند. وی همچنین نقش رسانه‌ها را در فرهنگ‌سازی اقتصادی، معرفی الگوهای موفق و افزایش آگاهی مدیران و صاحبان کسب‌وکارها بسیار مؤثر می‌داند.

به گزارش شبکه خبری مدیران نابغه، محمدرضا ولدی، مشاور مدیریت تأمین منابع مالی و اعتباری تاوا، در تشریح دیدگاه‌های خود درباره توسعه اقتصادی، مدیریت منابع و الگوهای نوین تأمین مالی اظهار کرد که یکی از مهم‌ترین موضوعات در حوزه مدیریت اقتصادی کشور، توجه به مفهوم خرد مالی است؛ مفهومی که نباید صرفاً به معنای کاهش هزینه‌ها یا افزایش سود کوتاه‌مدت در نظر گرفته شود.

خرد مالی؛ فراتر از صرفه‌جویی و کاهش هزینه‌ها

ولدی با بیان اینکه خرد مالی به معنای سنجش اقتصادی تصمیم‌ها و فعالیت‌هاست، توضیح داد که کاهش مصرف لزوماً به معنای کاهش هزینه نیست و در برخی شرایط، افزایش هزینه در یک بخش می‌تواند به بهبود عملکرد و دستیابی به منافع اقتصادی بیشتر منجر شود.

به اعتقاد وی، هر تصمیم و اقدامی باید از منظر مالی و اقتصادی ارزیابی شود؛ اما منظور از منابع مالی صرفاً پول نقد، اعم از ریال یا ارز، نیست. در این نگاه، دارایی‌ها و اعتبار ناشی از آن‌ها نیز اهمیت ویژه‌ای دارند و می‌توانند به‌عنوان اهرمی برای انجام فعالیت‌های اقتصادی مورد استفاده قرار گیرند.

این مشاور مدیریت تأکید کرد که ظرفیت اعتباری دارایی‌ها در بسیاری از موارد می‌تواند چندین برابر ارزش نقدی و منابع مالی در دسترس باشد. از همین رو، کسب‌وکارها نباید تنها به میزان پول نقد خود توجه کنند، بلکه باید امکان بهره‌برداری از اعتبار دارایی‌هایشان را نیز مورد بررسی قرار دهند.

اعتبار دارایی‌ها؛ ظرفیت مغفول‌مانده در تأمین مالی

ولدی در ادامه به موضوع استفاده از اعتبار دارایی‌ها اشاره کرد و گفت بسیاری از افراد و شرکت‌ها ممکن است از نظر دارایی در موقعیت مناسبی قرار داشته باشند، اما به دلیل کمبود نقدینگی نتوانند فعالیت اقتصادی موردنظر خود را آغاز کنند یا توسعه دهند.

وی برای توضیح این موضوع به دارایی‌هایی مانند ملک، زمین، ساختمان و خودرو اشاره کرد و افزود: ممکن است فردی از نظر دارایی و ثروت وضعیت مناسبی داشته باشد، اما نقدینگی کافی برای خرید یک کالا، اجرای یک طرح یا سرمایه‌گذاری جدید در اختیار نداشته باشد. در چنین شرایطی، اگر امکان استفاده از اعتبار دارایی‌های او فراهم شود، می‌تواند با اتکا به آن‌ها منابع موردنیاز را تأمین کند و فعالیت اقتصادی خود را پیش ببرد.

به گفته وی، اعتبارسنجی در بسیاری از موارد بر اساس گردش حساب، سوابق بانکی و وضعیت تعهدات مالی انجام می‌شود؛ درحالی‌که لازم است ظرفیت دارایی‌های واقعی افراد و بنگاه‌ها نیز در فرآیند اعتبارسنجی مورد توجه قرار گیرد.

ولدی همچنین به سازوکارهایی مانند دریافت اعتبار اسنادی (LC) و ضمانت‌نامه‌های بانکی اشاره کرد که در آن‌ها بخشی از تعهدات می‌تواند با سپرده نقدی و بخش دیگر با وثایق و دارایی‌های قابل ارزیابی پوشش داده شود. وی معتقد است کارشناسی دقیق‌تر دارایی‌ها و استفاده اقتصادی از ظرفیت وثایق می‌تواند زمینه دسترسی بهتر فعالان اقتصادی به منابع مالی را فراهم کند.

مدیریت جامع دارایی؛ نگاهی فراتر از پول، سهام و طلا

این مشاور مدیریت در تشریح الگوهای بین‌المللی مدیریت دارایی بیان کرد که در بسیاری از ساختارهای مالی، مدیریت دارایی عمدتاً بر ابزارهایی مانند سهام، پول و طلا متمرکز است؛ دارایی‌هایی که قابلیت نقدشوندگی و تبدیل سریع‌تری دارند.

بااین‌حال، از دیدگاه وی، مفهوم مدیریت دارایی باید گسترده‌تر تعریف شود و اموال و دارایی‌های عملیاتی شرکت‌ها نیز در این فرآیند جایگاه مشخصی داشته باشند.

ولدی توضیح داد که موجودی انبار، مواد اولیه، محصولات تولیدشده و حتی کالاهای در جریان ساخت، همگی بخشی از ثروت و ظرفیت اقتصادی یک بنگاه محسوب می‌شوند. ممکن است یک شرکت منابع نقدی محدودی داشته باشد، اما ارزش موجودی مواد اولیه و کالاهای در جریان تولید آن چندین برابر منابع نقدی‌اش باشد.

وی افزود که در کنار این موارد، مطالبات شرکت‌ها و اسناد دریافتنی مانند چک و سفته نیز می‌توانند به‌عنوان بخشی از دارایی‌های اقتصادی مورد ارزیابی قرار گیرند. به اعتقاد او، اگر این دارایی‌ها با سازوکارهای کارشناسی و اعتبارسنجی مناسب ارزیابی شوند، می‌توانند در تأمین وثیقه، دریافت تسهیلات و انجام معاملات اقتصادی نقش مؤثری داشته باشند.

او با اشاره به توسعه چنین رویکردهایی در برخی نظام‌های مالی جهان خاطرنشان کرد که استفاده از موجودی کالا و سایر دارایی‌های عملیاتی به‌عنوان پشتوانه اعتباری، می‌تواند ظرفیت تأمین مالی بنگاه‌ها را افزایش دهد. این رویکرد به‌ویژه برای شرکت‌هایی اهمیت دارد که بخش قابل‌توجهی از سرمایه آن‌ها در چرخه تولید و موجودی انبار قرار گرفته است.

اهرم‌سازی مالی؛ انجام معاملات بزرگ با منابع محدودتر

ولدی یکی دیگر از موضوعات مهم در نظام‌های تأمین مالی را استفاده از اهرم‌های اعتباری دانست و گفت در برخی معاملات، برای انجام فعالیتی با ارزش بالا، الزاماً به همان میزان سرمایه نقدی نیاز نیست و می‌توان با استفاده از ساختارهای اعتباری و پشتوانه‌های مالی، معامله را با منابع اولیه محدودتری انجام داد.

وی برای تشریح این موضوع مثالی مطرح کرد: ممکن است برای انجام معامله‌ای به ارزش یکصد واحد، تنها ده واحد دارایی یا سرمایه اولیه در اختیار باشد و مابقی ظرفیت موردنیاز از طریق ابزارهای اعتباری و سازوکارهای تأمین مالی فراهم شود. در چنین شرایطی، مدیریت صحیح تعهدات و منابع می‌تواند امکان انجام معامله و تسویه آن را فراهم کند.

این مشاور مدیریت با اشاره به اینکه چنین ظرفیت‌هایی در بخش‌هایی از نظام مالی کشور نیز وجود دارد، معتقد است هنوز استفاده از این روش‌ها به اندازه کافی در ساختار اقتصادی ایران نهادینه نشده است.

به گفته وی، در برخی کشورها، مدیریت دارایی و استفاده از ظرفیت‌های اعتباری به یکی از عوامل محرک اجرای پروژه‌های بزرگ تبدیل شده است. او در این زمینه به تجربه کشورهای ترکیه و امارات اشاره کرد و توضیح داد که توسعه پروژه‌های ساختمانی و اقتصادی در این کشورها را نمی‌توان صرفاً به ورود سرمایه نقدی گسترده نسبت داد؛ بلکه سازوکارهای تأمین مالی و اعتباری نیز در شکل‌گیری و پیشبرد این پروژه‌ها نقش دارند.

تأمین مالی پروژه‌ها؛ ضرورت استفاده از ابزارهای اعتباری

ولدی در مقایسه شیوه‌های تأمین مالی پروژه‌ها در ایران و برخی کشورهای دیگر اظهار کرد که در بعضی نظام‌های تأمین مالی بین‌المللی، امکان آغاز و پیشبرد پروژه‌ها با تأمین بخشی از سرمایه اولیه و اتکا به ساختارهای اعتباری فراهم شده است.

وی با اشاره به نسبت‌هایی مانند تأمین ۱۰ تا ۱۵ درصد منابع اولیه موردنیاز یک پروژه در برخی الگوهای تأمین مالی، توضیح داد که در صورت وجود سازوکارهای اعتباری معتبر و برنامه‌ریزی‌شده، می‌توان منابع موردنیاز برای ادامه پروژه را از مسیرهای دیگر تأمین کرد و مانع توقف آن به دلیل کمبود نقدینگی شد.

در مقابل، به اعتقاد او، بسیاری از پروژه‌ها در ایران با تأمین بخشی از سرمایه اولیه آغاز می‌شوند، اما در ادامه برای تأمین منابع مالی با مشکل مواجه می‌شوند. در چنین شرایطی، پیش‌فروش یا جست‌وجوی منابع جدید مالی به راهکارهایی برای جلوگیری از توقف پروژه تبدیل می‌شود و گاهی نیز این اقدامات پاسخ‌گوی نیاز واقعی طرح نیستند.

وی با اشاره به تعدد پروژه‌های نیمه‌تمام در کشور، تأکید کرد که ضعف در طراحی نظام تأمین مالی و ناتوانی در پیش‌بینی منابع موردنیاز مراحل مختلف اجرا، می‌تواند زمان تکمیل پروژه‌ها را افزایش دهد و توجیه اقتصادی آن‌ها را تحت تأثیر قرار دهد.

از نگاه ولدی، تأمین مالی نباید صرفاً به فراهم‌کردن پول اولیه برای شروع یک پروژه محدود شود؛ بلکه باید از ابتدا سازوکاری مشخص برای تأمین منابع در تمام مراحل اجرا، مدیریت تعهدات، پوشش ریسک‌ها و تسویه معاملات طراحی شود.

نقش رسانه‌ها در فرهنگ‌سازی اقتصادی و توسعه مدیریت حرفه‌ای

این مشاور مدیریت در بخش پایانی گفت‌وگو، نقش رسانه‌ها را در توسعه فرهنگ اقتصادی و ارتقای دانش مدیریتی بسیار مهم ارزیابی کرد و گفت یکی از مهم‌ترین وظایف رسانه‌ها، انتقال مفاهیم تخصصی به زبان قابل‌فهم برای مدیران، صاحبان کسب‌وکارها و فعالان اقتصادی است.

وی با اشاره به موضوعاتی مانند خرد مالی، اعتبار دارایی‌ها و ابزارهای نوین تأمین مالی اظهار کرد که ممکن است مشاوران و متخصصان در این حوزه‌ها دانش و تجربه لازم را داشته باشند، اما رسانه‌ها می‌توانند با اطلاع‌رسانی هدفمند، این مفاهیم را به بخش گسترده‌تری از جامعه اقتصادی منتقل کنند.

ولدی همچنین بر ضرورت تغییر نگاه برخی مدیران به استفاده از خدمات تخصصی تأکید کرد و توضیح داد که در بسیاری از موارد، صاحبان کسب‌وکار تصور می‌کنند می‌توانند تمام مسائل مدیریتی و اقتصادی مجموعه خود را شخصاً حل‌وفصل کنند و به همین دلیل برای بهره‌گیری از دانش و تجربه مشاوران هزینه نمی‌کنند.

وی این رویکرد را نیازمند اصلاح فرهنگی دانست و با اشاره به مثال مراجعه افراد به پزشک برای رسیدگی به مسائل جسمی و سلامت، خاطرنشان کرد

که مدیریت کسب‌وکار نیز حوزه‌ای تخصصی است و استفاده از تجربه و دانش مشاوران می‌تواند به تصمیم‌گیری بهتر و جلوگیری از خطاهای پرهزینه کمک کند.

الگوبرداری از تجربه‌های جهانی؛ فرصتی برای ارتقای مدیریت در ایران

ولدی در ادامه، بنچمارکینگ یا الگوبرداری از تجربه‌های موفق را یکی از ابزارهای مهم توسعه مدیریتی دانست و گفت برای پیشرفت اقتصادی، نباید صرفاً به الگوهای آکادمیک و نظری اکتفا کرد؛ بلکه تجربه‌های عملی کشورهای مختلف و مدیرانی که در شرایط واقعی اقتصادی فعالیت کرده‌اند نیز باید مورد بررسی قرار گیرد.

به اعتقاد وی، رسانه‌ها می‌توانند با معرفی تجربه‌های موفق داخلی و بین‌المللی، زمینه انتقال دانش کاربردی و شکل‌گیری الگوهای مناسب مدیریتی را فراهم کنند. این فرآیند به مدیران کمک می‌کند تا ضمن شناخت راهکارهای اجراشده در سایر کشورها، ظرفیت‌های قابل‌استفاده در محیط اقتصادی ایران را نیز شناسایی کنند.

او همچنین معرفی مدیران و فعالان اقتصادی موفق را فرصتی برای انتقال تجربه و ایجاد انگیزه در میان مدیران جوان و صاحبان کسب‌وکارها دانست و تأکید کرد که رسانه‌های تخصصی می‌توانند با استمرار این مسیر، به ایجاد شبکه‌ای از دانش، تجربه و الگوهای مدیریتی کمک کنند.

تاوا؛ ارائه خدمات مشاوره مدیریت و تأمین منابع مالی و اعتباری

محمدرضا ولدی با فعالیت مشاوره‌ای مستقل و با برند تاوا، به مجموعه‌ها و کسب‌وکارهای مختلف خدمات مشاوره ارائه می‌دهد. وی در این گفت‌وگو بر اهمیت نگاه جامع به منابع مالی و دارایی‌ها تأکید کرد و نشان داد که از دیدگاه او، توسعه اقتصادی تنها از مسیر افزایش سرمایه نقدی امکان‌پذیر نیست؛ بلکه شناخت ظرفیت‌های اعتباری، ارزیابی دارایی‌ها و بهره‌گیری از ابزارهای نوین تأمین مالی نیز باید در کانون توجه مدیران قرار گیرد.

در مجموع، دیدگاه‌های مطرح‌شده از سوی ولدی بر یک اصل مدیریتی استوار است: دارایی‌های اقتصادی زمانی می‌توانند بیشترین ارزش‌آفرینی را داشته باشند که علاوه بر ارزش ذاتی، ظرفیت اعتباری و نقش آن‌ها در ایجاد فرصت‌های جدید اقتصادی نیز به‌درستی شناخته شود. از این منظر، توسعه نظام‌های اعتبارمحور، مدیریت جامع دارایی‌ها، طراحی ساختارهای تأمین مالی پایدار و تقویت فرهنگ مشاوره‌پذیری، می‌توانند زمینه‌ساز استفاده مؤثرتر از ظرفیت‌های اقتصادی کشور باشند.

در این مسیر، رسانه‌های تخصصی نیز با معرفی تجربه‌های موفق، انتقال دانش کاربردی و ایجاد ارتباط میان متخصصان و مدیران، می‌توانند نقشی فراتر از اطلاع‌رسانی معمول ایفا کنند و به توسعه فرهنگ مدیریت حرفه‌ای و تصمیم‌گیری اقتصادی آگاهانه کمک رسانند.